

Но понеже началството нѣмало кога да расправя на пролетарьтъ, а освѣнъ това нѣмало надежда, че тѣ ще дойдатъ до нѣкакъвъ резултатъ, то градскитѣ власти и националната гвардия, която ся състояла отъ състоятелни граждани, въ Августъ и Септемврийъ захванали да дѣйствуватъ противъ демократическата преса и противъ уличнитѣ оратори, на които твърдѣ горѣщо съчувствували въ Юний и Юлій, т. е. тогава, когато тѣ още не били градски власти и национални гвардейци. Началственнитѣ распорѣждания на градскитѣ власти повели къмъ онзи резултатъ, че простия народъ, който до онова време проклинялъ аристократитѣ и спекулантитѣ, захваналъ да проклиня и буржуазията, и е ненавиждалъ толко по много, защото до онова врѣме, той глѣдалъ на нея, като на своя естественна съюзница и бѣдѣща спасителка. Единъ ненавистенъ предметъ станалъ по много на пролетарьтъ; но и това обстоятелство не съдѣйствовало нито за просвѣщението на умътъ му, нито за смѣгчението на характерътъ му.

Положението на буржуазията въобще, и на градскитѣ власти въ особенности било затруднително и тѣжко до послѣдня стѣпенъ, Буржуазията е можала ежеминутно да очѣква, че народътъ ще ся обърне и противъ собственостъта съ такава разрушителна енергия, съ каквато — буржуазията ся обърнала противъ аристократическитѣ привилегій. Положението на градскитѣ власти станало още по тѣжко, трѣбвало както и да е, да доставляватъ за Парижъ достатъчно количество храна; годината била неплодородна;